

МАТВІЄНКО Ірина Яківна (21. 04. 1904, с. Фащовка, нині Могилів. обл., Білорусь — 23. 12. 1990, Київ) — скульпторка. Закін. Харків. ун-т (1929), навч. у худож. студії [Л. Блох](#) у Харкові, закін. Вищі художні курси в Москві (1933). Учасниця респ. худож. виставок від 1930-х рр. На твор. роботі. Осн. галузі — станк., монум. та декор. скульптура. Авторка скульптур. портретів і композицій у стилі соцреалізму.

Основні твори

«Шахтар» (1934), «Доярка» (1937—39, для павільйону України на Всесоюз. ВДНГ у Москві,), «Герой Радянського Союзу генерал О. Сабуров» (1944), «Герой Соціалістичної Праці О. Мартовщук» (1949), «М. Гнатенко» (1950), «М. Черес» (1957), «Організатор колгоспу Т. Невмержицький» (1968); проект пам'ятника Д. Гурамішвілі (1948).

[М. Г. Лабінський](#)

Бібліографічний опис:

Матвієнко Ірина Яківна / М. Г. Лабінський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891119>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).